

[Hjortnæs.]

som forudsat kan træde i kraft den 1. oktober 1954, altså endnu i år.

Ellen Poulsen: Forsorgen for talelidende og læsesvage må omfattes med den allerstørste interesse. Det er givet, at de mennesker, der ikke kan opfatte sprogets mening ved læsning og udtrykke sig normalt i tale og skrift, er stærkt handikappet i tilværelsen. Ikke mindst er det hårdt for børn, når f. eks. en svær ordblindhed eller talefejl hindrer dem i at følge med i den almindelige undervisning i skolerne. Det er klart, at mange børn har fået mindreværdskomplekser eller er blevet overnervøse og har lidt utroligt, når omgivelserne ikke har forstået, hvad der var i vejen, og at det ikke var intelligensen og evnerne, der manglede, men at der var tale om en lidelse, der måske kunne helbredes eller dog gøres meget mindre.

I den kommissionsbetænkning, som følger det lovforslag, vi her behandler, er der givet udtryk for, hvor vigtigt og hvor ønskeligt det er for at opnå de gode resultater, at talelidelserne opdages på et så tidligt tidspunkt og kommer under behandling så hurtigt som muligt, og det er vel derfor, at man i lovforslaget foreslår en ændring af de indberetningsregler, der hidtil har været gældende. Man kan se i bemærkningerne, at de hidtidige indberetningsregler ikke har virket helt tilfredsstillende, og det foreslås derfor nu, at det bliver ministeren, der bemyndiges til at fastsætte reglerne for, hvordan man fremtidig ønsker disse indberetninger. Det er jo muligt, at der kan foretages visse forbedringer af de nuværende regler for indberetning, men hvis man undersøger, hvem disse indberetninger har påhvilet, vil man se, at det er hospitalerne, hvor lægerne har været forpligtet, og så skolerne, og for de sidstes vedkommende kan man vel mene, at der her kan opnås en forbedring, idet man i skolerne nu har skolelægeordningen.

Det ville jo være naturligt, om denne instans blev draget med ind i arbejdet, således at et nært samarbejde mellem skole og skolelæge kunne resultere i, at man fik et barn, hos hvem de pågældende svagheder blev opdaget, tidligt til undersøgelse hos skolelægen og derved også fik de rigtige indberetninger frem. Der er, forekom-

mer det mig, i de nuværende regler mulighed for at få indberetninger frem for alle aldersklasser.

Når man læser det foreliggende lovforslag igennem, bliver man ikke så forfærdelig klog, idet der ikke står ret meget i selve lovforslaget, men til gengæld står der des mere i bemærkningerne til lovforslaget, og endnu mere vil man finde, hvis man læser kommissionsbetænkningen igennem. Jeg kunne i hvert tilfælde tænke mig, at det også for andre ordførere end mig ville være af stor betydning, om vi fik yderligere oplysninger fra den højtærede minister. Det ser ud til, at de sociale udvalg og det arbejde, de har gjort, helt skal skydes til side. Når man læser kommissionsbetænkningen igennem, ser man, at der skal udsendes rejseinspektører fra statens institut til mange forskellige områder; det findes ikke i lovforslaget og heller ikke i bemærkningerne. Det har undret mig noget, at disse rejseinspektører ude omkring i landet skal afgøre, om børn f. eks. skal fjernes fra hjemmet under behandlingen, nemlig hvis disse rejseinspektører mener, at det milieu, hvori børnene befinder sig, kan være til skade for børnene under behandlingen. Mener den højtærede minister virkelig, at en rejseinspektør, som måske een gang kommer på besøg i et hjem, vil være i stand til at udtale sig 100 pct. rigtigt om, hvordan barnets milieu er, og at dette skøn kan være afgørende for, om et barn skal blive i sit hjem under behandlingen eller sendes ind til instituttet for videre behandling? Jeg tror ikke, man kan undgå at få de sociale udvalg ind i billedet her, idet man netop i de sociale udvalgs undersøgelsesarbejde ville have en god hjælp til vurdering af det milieu, hvori børnene lever. Jeg vil gerne spørge ministeren, i hvor høj grad disse rejseinspektører indgår i de beføjelser, ministeren får efter det foreliggende forslag.

Det fremgår heller ikke af lovforslaget, hvilke regler der er fastsat for uddannelse af de lærere, der nu skal bruges i meget stor udstrækning. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at man regner med, at denne uddannelse skal være vederlagsfri, men det forekommer mig at være af betydning, at man får at vide, hvilke kår man har tænkt sig, disse lærere skal have fremefter, hvad